

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 31 dhjetor 2020
Nr. ref.:AGJ 1682/20

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI193/19

Parashtrues

Salih Mekaj

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pml.
nr. 36/2019, të 5 qershorit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Salih Mekaj, me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pml. nr. 36/2019, të 5 qershorit 2019, i cili i është dorëzuar atij më 28 qershor 2019.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar [Pml. nr. 36/2019] të Gjykatës Supreme, të 5 qershorit 2019, me të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon se i janë shkelur të drejtat e tij, të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6.1 [E drejta për një proces të rregullt gjyqësor] të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuar] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesat individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 28 tetor 2019, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 31 tetor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Gresa Caka-Nimani dhe Safet Hoxha (anëtarë).
7. Më 14 nëntor 2019, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës KI193/19. Të njëjtën ditë, Gjykatës Themelore në Prishtinë iu kërkuar dosja origjinale e lëndës së parashtruesit të kërkesës, si dhe një kopje e kërkesës iu dorëzua Gjykatës Supreme.
8. Më 18 nëntor 2019, Gjykata pranoi nga Gjykata Themelore në Prishtinë dosjen origjinale (PKR. nr. 338/2016).
9. Më 22 nëntor 2019, Gjykata kërkoi informata shitesë nga Gjykata Supreme. Më konkretisht, Gjykata kërkoi nga Gjykata Supreme që të njoftonte Gjykatën Kushtetuese se a e ka pranuar Gjykata Supreme përgjigjen e parashtruesit të kërkesës të ushtruar ndaj kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë të Prokurorit të Shtetit? Nëse po, a i ishte dorëzuar kërkesa në fjalë në mënyrë ligjore dhe brenda afateve procedurale?

10. Më 21 janar 2020, dosja origjinale iu kthye Gjykatës Themelore në Prishtinë (pas analizimit të saj).
11. Më 29 shtator 2020, Gjykata përsëriti dhe njëherë kërkesën e saj, dërguar Gjykatës Supreme, përmes shkresës së 22 nëntorit 2020.
12. Më 2 tetor 2020, Gjykata Supreme dorëzoi në Gjykatë si dëshmi përgjigjen e parashtruesit të kërkesës të ushtruar ndaj kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë të Prokurorit të Shtetit. Gjykata Supreme konfirmoi se përgjigja e parashtruesit të kërkesës ishte dërguar në Gjykatën Supreme nëpërmjet postës (rekomandë nr. R 6806967), më 21 shkurt 2019 dhe ishte pranuar dhe protokolluar nga kjo gjykatë, më 26 shkurt 2019.
13. Më 25 nëntor 2020, Gjykata në përbërje të plotë shqyrtoi rastin dhe vendosi që vendimmarrjen për këtë rast ta shtyjë për një seancë tjetër.
14. Më 17 dhjetor 2020, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe me shumicë votash i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë që të deklarojë kërkesën të pranueshme për shqyrtim dhe të konstatojë shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës.

Përmbledhja e fakteve

15. Më 30 maj 2016, Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Prokuroria Speciale), ngriti aktakuzën PPS. nr. 38/2015 kundër parashtruesit të kërkesës dhe personave V. G., M. S. dhe A. S. Parashtruesi i kërkesës në këtë rast akuzohej për kryerjen e veprës penale “ushtrim i ndikimit”, nga neni 431, paragrafi 1 i KPRK-së; e akuzuara V. G., për kryerjen veprës penale “shtytje në kryerjen e veprës penale” dhe “ushtrim të ndikimit”, nga neni 431, paragrafi 1 në lidhje me nenin 32 të KPRK-së, V. G., M. S. dhe A. S. për kryerjen e veprës penale “dhënie e ryshfetit në tentativë”, ndërsa në bashkëkryerje, nga neni 429, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1, dhe në lidhje me nenin 28 dhe 31, të KPRK-së.
16. Prokuroria Speciale, përgjatë shqyrtimit kryesor, e kishte ndryshuar aktakuzën ndaj parashtruesit të kërkesës, nga vepra penale “ushtrim i ndikimit” në veprën penale “keqpërdorim i pozitës zyrtare”.
17. Më 28 maj 2018, Gjykata Themelore në Prishtinë, përmes Aktgjykimit PKR. nr. 338/16, vendosi t’i lirojë nga aktakuza, për të gjitha veprat e ngarkuara penale, parashtruesin e kërkesës dhe të akuzuarit e tjerë, V. G., M. S. dhe A. S., sepse nuk u vërtetua se të njëjtit kishin kryer veprat penale për të cilat akuzoheshin. Gjykata Themelore në Prishtinë, urdhëroi gjithashtu që shuma e konfiskuar prej 15.500,00 euro, t’i kthehej të pandehurës V. G.
18. Më 13 gusht 2018, Prokuroria Speciale parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore, PKR. nr. 338/16, të 28 majit 2018, me pretendimin se ka pasur shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës penale, shkelje të ligjit penal dhe vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike.

19. Më 8 tetor 2018, Prokurori i Apelit kërkoi nga Gjykata e Apelit aprovimin e ankesës së Prokurorisë Speciale, anulimin e Aktgjykimit të shkallës së parë dhe kthimin e çështjes në rigjykim.
20. Më 23 tetor 2018, Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit PAKR. nr. 476/2018, refuzoi si të pabazuar ankesën e ushtruar nga Prokuroria Speciale dhe konfirmoi në tërësi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë, të 28 majit 2018, duke arsyetuar: *“Gjykata e Apelit e vlerëson se aktgjykimi i atakuar nuk përmban shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, të pretenduara në ankesë nga Prokuroria e as shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale për të cilat kjo gjykatë kujdeset sipas detyrës zyrtare”*.
21. Më 28 dhjetor 2018, Prokurori i Shtetit parashtroi kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, kundër aktgjykimeve të gjykatës së shkallës së parë dhe të gjykatës së shkallës së dytë, për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës penale dhe të shkeljes së ligjit penal, me propozim që shkeljet e pretenduara të konstatohen ose lënda të kthehet në rivendosje.
22. Në një datë të pasaktësuar, sipas detyrës zyrtare, Gjykata Supreme një kopje të kërkesës, ua kishte dërguar parashtruesit të kërkesës dhe personave V. G., M. S. dhe A. S., për t’ua mundësuar atyre ushtrimin e përgjigjes ndaj pretendimeve të Prokurorit të Shtetit.
23. Më 26 shkurt 2019, u dorëzua në Gjykatën Supreme përgjigjja e parashtruesit të kërkesës kundër pretendimeve të Prokurorit të Shtetit (e cila ishte dërguar me postë nga ana e tij, më 21 shkurt 2019), me propozimin që kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë e Prokurorit të Shtetit të refuzohet si e pabazuar, ndërsa Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit, PAKR. nr. 476/2018 dhe ai i Gjykatës Themelore në Prishtinë, PKR. nr. 338/16, i 28 majit 2018, të vërtetohen.
24. Më 5 qershor 2019, Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit Pml. 36/2019, vendosi si në vijim: **I.** Aprovoi pjesërisht kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, të parashtruar nga Prokurori i Shtetit, duke konstatuar shkelje të ligjit penal nga neni 385, pika 4, i KPPRK-së, në pjesën që i përkiste parashtruesit të kërkesës, për veprën penale të “ushtrimit të ndikimit”, nga neni 431, paragrafi 1, i KPRK-së dhe të pandehurës V. G., për veprën penale “shtytje në ushtrimin e ndikimit”, nga neni 431, paragrafi 1, në lidhje me nenin 32 të KPRK-së; dhe **II.** Refuzoi si të pabazuar pjesën tjetër të kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë që kishte të bënte me të pandehurit V. G., M. S. dhe A. S., për veprën penale “dhënie e ryshfetit në tentativë”, nga neni 429, paragrafi 3, në lidhje me paragrafin 1, në lidhje me nenin 28 dhe 31 të KPRK-së.
25. Në Aktgjykimin Pml. nr. 36/2019, Gjykata Supreme, ndër të tjera, theksoi:
“(…)
“Kundër këtyre aktgjykimeve [të gjykatave të shkallës së parë dhe të dytë] kërkesë për mbrojtjen e Ligjshmërisë ka paraqitur Prokurori i Shtetit të Kosovës, për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkeljes së ligjit penal, me propozim që shkeljet të konstatohen apo që lënda të kthehet në rivendosje.

Përgjigje në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë ka paraqitur mbrojtësi i të pandehurës V. G., avokati Besnik Berisha nga Prishtina në të cilën ka shpjeguar se kërkesa nuk është e bazuar dhe ka propozuar që si e tillë të refuzohet me arsyetim se kërkesa është paraqitur për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, për të cilën bazë kërkesa me ligj nuk është e lejuar.

Gjykata Supreme e Kosovës në seancën e kolegjit shqyrtoi shkresat e lëndës në kuptim të nenit 435. par. 1. lidhur me nenin 436. par. 1. të KPPK-së, vlerësoi pretendimet në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë si dhe atë në përgjigjen e dhënë dhe konstatoi se: - kërkesa është pjesërisht e bazuar. (...)

Gjykata Supreme gjeti se këto pretendime nuk janë të bazuara sa i përket shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, sepse aktgjykimet përmbajnë arsye ligjore për konstatimet e veta, por janë të bazuara sa i përket shkeljes së ligjit penal. Përkundër asaj që, siç theksohet edhe në përgjigje në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, ky mjet juridik konform dispozitës së nenit 432.par.2.të KPPK-së nuk lejohet për vërtetimin e gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike, kjo gjykatë të njëjtën e vlerësojë sepse ndërlidhej me shkeljen e pretenduar të ligjit penal. Siç do të përshkruhet më poshtë, u konstatua se në faktet e vërtetuara në mënyrë të drejtë, gabimisht është aplikuar ligji penal në dobi të pandehurve Salih Mekaj dhe V. G., sepse janë nxjerr përfundimet e gabuara për ekzistimin e veprave penale”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

26. Pretendimi themelor i parashtruesit të kërkesës është se me Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme është cënuar parimi i barazisë së armëve dhe, rrjedhimisht, atij i është shkelur e drejta në gjykim të drejtë dhe të paanshëm, e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNj-së.

27. Në këtë vazhde, parashtruesi i kërkesës pretendon se:

“[...] më rastin e vendosjes lidhur me Kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, të ushtruar nga Prokurori i Shtetit, Gjykata Supreme ka qenë e detyruara që [...] krahas Kërkesës së Prokurorit të Shtetit ta shqyrtoj edhe përgjigjen time si palë kundërshtare në procedurë, pasi edhe unë si i pandehur kam pas të drejtë t'i paraqes argumentet e mia kundër Kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë dhe gjykata ka qenë e detyruar që t'i shqyrtoj me të njëjtën vëmendje, sikurse argumentet e palës tjetër e që në këtë rast është Prokuroria e Shtetit, mirëpo Përgjigjja ime jo vetëm që nuk është shqyrtuar fare por në gjithë Aktgjykimin e kontestuar as që përmendet se unë kam paraqitur përgjigje në Kërkesën e Prokurorisë së Shtetit dhe kjo jo vetëm që paraqet shkelje të parimit të barazisë së palëve në procedurë, por paraqet edhe një sjellje arbitrare nga ana e Gjykatës”.

28. Parashtruesi i kërkesës tutje pretendon se:

“...Me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 36/2019, i datës 05.06.2019, është shkelë parimi 'barazisë së armëve' i garantuar me

nenin 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut, nenin 31, par.1 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, me të cilin është garantuar mbrojtja e barabartë e të drejtave të palëve në procedurë para gjykatës, sepse është shqyrtuar dhe është vendosur vetëm lidhur me kërkesën e Prokurorit të Shtetit, ndërsa nuk është shqyrtuar fare Përgjigja ime si palë në procedurë e paraqitur kundër kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë edhe pse ajo është dorëzuar në Gjykatë brenda afatit ligjor”.

29. Në fund, parashtruesi i kërkesës nga Gjykata kërkon pranimin si të bazuar të kërkesës për vlerësimin e kushtetutshmërisë dhe anulimin e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 36/2019, të 5 qershorit 2019.

Dispozitat e rëndësishme ligjore

Kodi nr. 04/L-123 i Procedurës Penale, i hyrë në fuqi më 1 janar 2013

Neni 395 Reformatio in Peius

Në qoftë se është paraqitur ankesë vetëm në dobi të të akuzuarit, aktgjykimi për sa i përket cilësimit juridik të veprës dhe sanksionit penal nuk mund të ndryshohet në dëm të tij.

Neni 435 Shqyrtimi i kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë nga Kolegji i Gjykatës Supreme

1. Për kërkesën e mbrojtjes së ligjshmërisë vendos Gjykata Supreme e Kosovës në seancë të kolegjit.

2. Gjykata Supreme e Kosovës me aktvendim e hudh kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë nëse kërkesa është e papranueshme ose është paraqitur jashtë afatit nga neni 434, paragrafi 2. i këtij Kodi. Në të kundërtën, kopjen e kërkesës ia dërgon palës kundërshtare, e cila në afat prej pesëmbëdhjetë (15) ditëve nga dita e dorëzimit të kërkesës mund të paraqesë përgjigje në kërkesë.

[...]

Neni 436 Favoret e të pandehurit përkitazi me kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë

1. Me rastin e vendosjes mbi kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë, Gjykata Supreme e Kosovës kufizohet vetëm në verifikimin e shkeljeve ligjore në të cilat paraqitësi i kërkesës pretendon.

2. Kur Gjykata Supreme e Kosovës vërteton se shkaqet për të cilat ka marrë vendim në dobi të të pandehurit ekzistojnë edhe për ndonjërin nga

të bashkakuzuarit që nuk ka paraqitur kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë, vepron sipas detyrës zyrtare sikurse kërkesa e tillë të ishte paraqitur nga personi i tillë.

3. Kur kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë është paraqitur në dobi të të pandehurit, Gjykata Supreme e Kosovës me rastin e vendosjes detyrohet me ndalesën e paraparë në nenin 395 të këtij Kodi.

Neni 438

Aktgjykimi mbi kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë

1. Kur Gjykata Supreme e Kosovës vërteton se kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë është e bazuar, merr aktgjykim me të cilin, duke pasur parasysh llojin e shkeljes:

1.1. ndryshon vendimin e formës së prerë;

1.2. në tërësi ose pjesërisht anulon vendimin e gjykatës themelore dhe të gjykatës më të lartë ose vetëm vendimin e gjykatës më të lartë dhe lëndën për vendim të ri ose për rigjykim ia kthen gjykatës themelore ose gjykatës më të lartë; ose

1.3. kufizohet vetëm në vërtetimin e shkeljes së ligjit.

2. Kur Gjykata Supreme e Kosovës çmon se kërkesa e paraqitur për mbrojtjen e ligjshmërisë në dëm të të pandehurit është e bazuar, vetëm konstaton shkeljen e ligjit pa ndikuar në vendimin e formës së prerë.

[...]

Pranueshmëria e kërkesës

30. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.

31. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, që përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

[...]

32. Gjykata gjithashtu i referohet kriterëve të pranueshmërisë, siç janë të përcaktuara me Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa

individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

33. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve të pranueshmërisë, siç janë cekur më lart, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar dhe konteston një akt të autoritetit publik, përkatësisht Aktgjykimin Pml. nr. 36/2019 të Gjykatës Supreme, të 5 qershorit 2019, pasi i ka shteruar mjetet juridike. Parashtruesi i kërkesës, gjithashtu, i ka sqaruar të drejtat dhe liritë themelore që pretendon se i janë shkelur, në pajtim me nenin 48 të Ligjit, si dhe e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit të përcaktuar me nenin 49 të Ligjit.
34. Gjykata tutje shqyrton nëse kërkesa i përmbush kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me rregullin 39 (1) (d) dhe 39 (2) të Rregullores së punës, që përcaktojnë:

Rregulli 39
[Kriteret e pranueshmërisë]

(1) *“Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të pranueshme nëse:*

[...]

(d) kërkesa qartëson saktësisht dhe në mënyrë adekuate paraqet faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.

(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetet në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

35. Në dritën e fakteve dhe argumenteve të paraqitura me këtë kërkesë, Gjykata konsideron se kërkesa ngre çështje serioze kushtetuese, të cilat kërkojnë që trajtimi i tyre të varet nga shqyrtimi i meritave të kërkesës. Për më tepër, kërkesa nuk mund të konsiderohet si qartazi e pabazuar, brenda kuptimit të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe nuk ekziston asnjë bazë tjetër për ta shpallur atë të papranueshme.
36. Rrjedhimisht, Gjykata shpall kërkesën të pranueshme për shqyrtim të meritave të saj.

Meritat e kërkesës

37. Gjykata, fillimisht, vë në pah se në pajtim me nenin 53 të Kushtetutës [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut]: *“Të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”*.
38. Në këtë sfond, Gjykata do t’i trajtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljet e pretenduara të nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 të KEDNj-së, duke u mbështetur në praktikën e saj dhe të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNj).
39. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton përmbajtjet e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNj-së, që përcaktojnë:

Neni 31 i Kushtetutës

[E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] i Kushtetutës

1. *“Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike”*.

2. *“Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj”*.

Neni 6 i Konventës

[E Drejta për një Proces të Rregullt]

1. *“Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile..., çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme”*.

40. Nga kërkesa dhe shkresat e lëndës, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës e argumenton shkeljen e të drejtave të tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, me mosmarrjen në shqyrtim nga ana e Gjykatës Supreme të përgjigjes së tij –

kundër pretendimeve dhe argumenteve të ngritura nga Prokurori i Shtetit në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë. Në këtë vazhdë, parashtuesi i kërkesës pretendon se në këtë rast “... është shqyrtuar dhe është vendosur vetëm lidhur me kërkesën e Prokurorit të Shtetit, ndërsa nuk është shqyrtuar fare Përgjigjja ime si palë në procedurë e paraqitur kundër kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë edhe pse ajo është dorëzuar në Gjykatë brenda afatit ligjor [...] dhe kjo jo vetëm që paraqet shkelje të parimit të barazisë së palëve në procedurë, por paraqet edhe një sjellje arbitrare nga ana e Gjykatës”.

41. Në dritën e kësaj, Gjykata konsideron se thelbi i pretendimeve të parashtuesit të kërkesës ka të bëjë me parimin e barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit procedural. Gjykata thekson se këto dy parime të ndërlidhura, janë elemente qenësore të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, në ndërlidhje me nenin 6 të KEDNj-së.

Përkitazi me parimin e barazisë së armëve dhe parimin e kontradiktoritetit procedural sipas praktikës së GJEDNj-së

42. Fillimisht, Gjykata vë në pah se, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNj-së, neni 6 i KEDNj-së detyron gjykatat që të bëjnë shqyrtim të mirëfilltë të parashtresave, të argumenteve dhe të provave të paraqitura nga palët dhe të vlerësojnë, pa paragjykim, nëse ato janë të rëndësishme dhe me peshë për vendimin e saj (shih GJEDNj, rastin *Kraska kundër Zvicrës*, Aktgjykimi i 19 prillit 1993, Seria A. nr. 254-B, f. 49, § 30).
43. Një detyrim i tillë për gjykatat jetësohet, ndër të tjera, përmes zbatimit të parimit të barazisë së armëve dhe parimit të kontradiktoritetit gjatë shqyrtimit gjyqësor. Në këtë kuadër, GJEDNj ka nënvizuar se parimi i barazisë së armëve është element i qenësishëm i konceptit më të gjerë të gjykimit të drejtë dhe të paanshëm dhe është ngushtësisht i lidhur me parimin e kontradiktoritetit procedural (shih, rastin e GJEDNj-së *Regner kundër Republikës Çeke*, Aktgjykimi i 19 shtatorit 2017, paragrafi 146).
44. Në praktikën gjyqësore të GJEDNj-së, të cilën e ka ndjekur me konsistencë edhe Gjykata Kushtetuese, është theksuar në vazhdimësi se parimi i **barazisë së armëve** kërkon “*ekuilibër të drejtë midis palëve*”, ku secilës palë i duhet dhënë mundësia e arsyeshme të paraqesë rastin e tij/saj nën kushtet që nuk do të vendosnin atë në pozitë të pafavorshme, gjegjësisht disavantazh thelbësor kundruall palës kundërshtare (shih rastet e GJEDNj-së *Yvon kundër Francës*, kërkesa nr. 44962/98, Aktgjykimi i 24 korrikut 2003, paragrafi 31 dhe *Dombo Beheer B.V. kundër Holandës*, kërkesa nr. 14448/88, Aktgjykimi i 27 tetorit 1993, paragrafi 33, *Feldbrugge kundër Holandës*, Aktgjykimi i 7 korrikut 1987, paragrafi 44 rastet *Ofrer dhe Hopfinger kundër Austrisë*, nr 524/59 dhe 617/59, 19.12.60, Vjetari 6, f. 680 dhe 696, shih dhe referencat tjera në këtë Aktgjykim, *Öcalan kundër Turqisë* [DHM], paragrafi 140; shih po ashtu rastet e Gjykatës Kushtetuese, KI52/12, parashtues *Adije Iliri*, Aktgjykimi i 5 korrikut 2013, KI103/10, parashtues *Shaban Mustafa*, Aktgjykimi i 20 marsit 2012, paragrafi 40).
45. Duke u mbështetur në praktikën e GJEDNj-së, parimi i barazisë së armëve është i rëndësishëm sidomos në çështjet penale dhe ky parim zbatohet në të

gjitha fazat e gjykimit, duke përfshirë edhe procedurën sipas mjetit të jashtëzakonshëm juridik, siç është “kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë”. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet vendimit të GJEDNj-së, në rastin *Grozdanoski kundër ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, nr. 21510/03, të 31 majit 2007. Në këtë rast, një kompani që ishte palë kundërshtare në procedurë me parashtruesin e kërkesës, sikundër edhe prokurori publik, kishin paraqitur ankesë përkatësisht “kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë” në Gjykatën Supreme, kundër një vendimi të gjykatës së shkallës më të ulët. Pala tjetër (parashtruesi i kërkesës) nuk ishte njoftuar lidhur me atë kërkesë. Sipas GJEDNj-së, ankesa dhe kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë çoi në vendimin e Gjykatës Supreme i cili ishte tërësisht i pafavorshëm ndaj palës tjetër (parashtruesit të kërkesës). Rrjedhimisht, GJEDNj-ja konsideroi se dështimi procedural për të njoftuar palën tjetër (parashtruesin e kërkesës) e ka penguar atë nga pjesëmarrja në mënyrë efektive në procedurë para Gjykatës Supreme. GJEDNj, më tutje, theksoi se “*respektimi i të drejtës për gjykim të drejtë, të garantuar me nenin 6.1 të Konventës, kërkon që parashtruesi të ketë mundësinë që të ketë njohuri dhe të mund të komentojë apelin e kompanisë dhe kërkesën [për mbrojtje të ligjshmërisë] të prokurorit publik*”.

46. GJEDNj ka theksuar në vazhdimësi se i takon asaj gjykate për të vendosur se a janë zhvilluar procedurat e kontestuara, si tërësi, në përputhje me Konventën – duke përfshirë edhe nenin 6 të saj. Në këtë sfond, sipas GJEDNj-së, neni 6.1. i Konventës i detyron gjykatat që të bëjnë shqyrtim të duhur të parashtrësive, argumenteve dhe provave të paraqitura nga palët në procedurë, pa paragjykuar se cili do të jetë ndikimi i tyre për vendimin e gjykatës (shih, ngjashëm GJEDNj, rastin *Kraska kundër Zvicrës*, Aktgjykimi i 19 prillit 1993; *Barberà, Messegué dhe Jabardo kundër Spanjës*, Aktgjykimi i 6 dhjetorit 1988).
47. Ndërsa parimi i kontradiktoritetit procedural nënkupton që palët në procedurë duhet të kenë dijeni dhe mundësi të komentojnë dhe kundërshtojnë pretendimet dhe provat që paraqiten gjatë shqyrtimit gjyqësor (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNj-së, *Brandstetter v. Austria*, nr. 11170/84, Aktgjykimi i 29 gushtit 1991; *Vermeulen kundër Belgjikës*, nr. 19075/91, Aktgjykimi i 20 shkurtit 1996).
48. Duke u referuar në praktikën gjyqësore të GJEDNj-së, Gjykata potencon se parimi i barazisë së armëve dhe parimi i kontradiktoritetit procedural janë të lidhur ngushtë dhe në shumë raste GJEDNj i ka trajtuar së bashku (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNj-së, *Rowe and Dawis kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 18990/91; Aktgjykimi i vitit 2000, *Jasper kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 27052/95, Aktgjykimi i vitit 2000; *Zahirović kundër Kroacisë*, nr. 58590/, Aktgjykimi i 25 korrikut 2013).
49. Më tutje, GJEDNj ka theksuar se, sidomos në rastet penale, barazia e armëve dhe kontradiktoriteti procedural përbëjnë elemente të rëndësishme dhe thelbësore të një procesi të rregullt gjyqësor. Prandaj, respektimi i tyre kërkon përmbushjen me rigorozitet të një sërë detyrimesh, ndër të cilat rëndësi të posaçme përbën edhe njoftimi i të pandehurit apo mbrojtësit të tij ligjor për zhvillimin e një procedure, për akuzën, ankimin apo mjetin e jashtëzakonshëm të ushtruar nga pala kundërshtare. Në lidhje me këtë, në rastin *Zahirović*

kundër Kroacisë (nr. 58590/11; Aktgjykimi i 23 prillit 2012), GJEDNj, përcaktoi si në vijim: “Gjykata përsëritë se parimi i barazisë së armëve është një element i konceptit të gjerë të gjyqimit të drejtë, i cili gjithashtu përfshinë të drejtën themelore që shqyrtimi gjyqësor në raste penale duhet të jetë kontradiktor. E drejta për një shqyrtim kontradiktor, në procedura penale, nënkupton që prokuroria dhe mbrojtja duhet të kenë mundësi që të jenë në dijeni dhe të komentojnë pretendimet dhe provat e paraqitura nga pala tjetër”.

50. Qëllimi kryesor i respektimit të këtyre parimeve është zhvillimi i një ballafaqimi real dhe përmbajtësor ndërmjet palës akuzuese dhe mbrojtjes, gjë e cila ndikon drejtpërdrejtë në zbardhjen e së vërtetës dhe dhënien e drejtësisë objektive nga gjykatat. Kërkesa të këtilla kushtetuese e ligjore janë në funksion të mbrojtjes sa më efektive të të pandehurit, pasi përballë tij qëndron vetë shteti, i përfaqësuar nga prokurori i cili paraqet dhe mbron akuzën e paraqitur kundër të pandehurit. GJEDNj ka theksuar disa herë se kërkesat e mësipërme duhet të respektohen jo vetëm në shkallën e parë, por edhe në shkallët e tjera të gjyqimit (shih, ndër të tjera, GJEDNj, rastin *Alimena kundër Italisë*, vendimi i 19 shkurt 1991).

Zbatimi i parimeve të mësipërme në rastin konkret

51. Ajo çfarë është thelbësore për Gjykatën në rastin konkret është fakti nëse parashtruesi i kërkesës ka pasur mundësi reale të paraqesë pikëpamjet dhe argumentet e tij, kundër pretendimeve të Prokurorit të Shtetit dhe nëse ato janë shqyrtuar dhe kanë marrë një përgjigje të arsyetuar nga Gjykata Supreme.
52. Gjykata fillimisht rikujton se roli i Gjykatës Supreme, si shkallë e fundit në hallkën e sistemit të rregullt gjyqësor, në parim është kontrolli i zbatimit të ligjit material dhe procedural nga gjykatat e shkallës më të ulët gjyqësore. Në çështjet penale, siç është rasti konkret, realizimi i mbrojtjes efektive i personit të akuzuar në radhë të parë është interes i të pandehurit, por edhe i dhënies së drejtësisë në përgjithësi.
53. Gjykata rikujton se, sipas ligjit në fuqi, palët kanë të drejtën e ushtrimit të mjeteve të jashtëzakonshme kundër aktgjykimeve të gjykatave të shkallës më të ulët, përmes së cilave është vendosur për fajësinë ose pafajësinë e tyre. Në rastin konkret, Gjykata rikujton se aktgjykimet (e gjykatës së shkallës së parë dhe të gjykatës së shkallës së dytë) ishin të favorshme për parashtruesin e kërkesës, pasi e shpallën atë të pafajshëm për veprat penale për të cilat akuzohej. Megjithatë, Gjykata vëren se Prokurori i Shtetit, i pakënaqur me vendimmarrjen e gjykatës së shkallës së parë dhe të gjykatës së shkallës së dytë, kishte ushtruar në Gjykatën Supreme kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë, kundër parashtruesit të kërkesës dhe të pandehurve të tjerë, V. G., M. S. dhe A. S., duke kërkuar ndryshimin e aktgjykimeve ose rivendosjen e lëndës, për shkak të shkeljeve të ligjit penal.
54. Në bazë të shkresave të lëndës, Gjykata vëren se Gjykata Supreme, në pajtueshmëri me dispozitat e KPPRK-së, kishte njoftuar parashtruesin e kërkesës dhe të pandehurit e tjerë për ushtrimin e kërkesës për mbrojtje të

ligjshmërisë nga Prokurori i Shtetit, duke u vënë atyre në dispozicion dhe nga një kopje të kërkesës në fjalë.

55. Nga shkresat e lëndës vërehet se parashtruesi i kërkesës, ka dorëzuar përgjigje në Gjykatën Supreme (nëpërmjet Postës së Kosovës dhe brenda afatit ligjor), kundër pretendimeve të Prokurorit të Shtetit, të paraqitura në kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë. Meqë pretendimi i vetëm i parashtruesit të kërkesës ndërlidhej me shkeljen e parimit të barazisë së armëve, në ndërlidhje me parimin e kontradiktoritetit procedural, për shkak se Gjykata Supreme në Aktgjykimin e kontestuar nuk e trajton fare faktin që parashtruesi i kërkesës ka dorëzuar përgjigje kundër pretendimeve të Prokurorit të Shtetit, Gjykata fillimisht më 22 nëntor 2019 dhe më pas më 29 shtator 2020, kërkoi nga Gjykata Supreme përgjigje të shkruar nëse parashtrësia (përgjigjia) e parashtruesit të kërkesës ishte pranuar nga kjo gjykatë. Gjykata Supreme, përmes shkresës se saj dorëzuar Gjykatës Kushtetuese, më 2 tetor 2020, konfirmoi se përgjigja e parashtruesit të kërkesës është pranuar më 26 shkurt 2019, nëpërmjet postës.
56. Në dritën e këtyre fakteve dhe rrethanave, Gjykata thekson se neni 433 i KPPRK-së është në vijë me kërkesat e nenit 31 të Kushtetutës, përkitazi me respektimin e standardeve të gjykimit të drejtë dhe të paanshëm, ku njëri nga elementet thelbësore në një proces gjyqësor të rregullt është zbatimi i parimit të barazisë së armëve dhe i parimit të kontradiktoritetit procedural. Respektimi i kërkesave dhe standardeve që rrjedhin nga këto dy parime është në funksion të mbrojtjes sa më efektive të të pandehurit, pasi përballë tij qëndron vetë shteti, i përfaqësuar nga Prokurori, i cili paraqet dhe mbron akuzën e tij kundër të pandehurit (siç u theksua në paragrafin 48 të cituar më lart).
57. Qëllimi i nenit 31 të Kushtetutës dhe i nenit 433, paragrafi (2) i KPPRK-së nuk kërkon vetëm përmbushjen e aspekteve formale-procedurale, por edhe përmbushjen e aspekteve përmbajtësore, të standardit të gjykimit të drejtë dhe të paanshëm. Kjo nënkupton jo vetëm që palëve, në këtë rast të pandehurit në procedurë penale, t'i jepet mundësia për të paraqitur në objektin e gjykatës përgjigje me shkrim në pretendimet e Prokurorit të Shtetit, por edhe shqyrtimin e asaj parashtrëse dhe dhënien e mundësisë së ballafaqimit të argumenteve dhe kundërgjyqësive, në pajtueshmëri me parimin e barazisë së armëve dhe parimin e kontradiktoritetit procedural, në atë mënyrë që palët në procedurë të vendosën në situatë të barabartë kundruall njëra-tjetrës (shih GJEDNJ, rastin *Dombo Beheer B.V.* kundër *Holandës*, aktgjykim i 27 tetorit 1993, Seria A, nr. 274, ku përcaktohet se “barazia e armëve” nënkupton që secilës palë duhet t'i jepet një mundësi e arsyeshme për të paraqitur rastin e saj - duke përfshirë provat e saj - në kushte që nuk e vendosin atë në një disavantazh të konsiderueshëm *vis-à-vis* kundërshtarit të saj”).
58. Në këtë këndvështrim, vërehet qartë se Gjykata Supreme u mjaftua vetëm në përmbushjen e aspekteve formale-procedurale, domethënë vetëm me dërgimin e njoftimit parashtruesit të kërkesës për ushtrimin e mjetit juridik kundër tij, duke mos e trajtuar fare, përkatësisht duke mos e bërë pjesë të procedurës përgjigjen e dorëzuar nga parashtruesi i kërkesës ndaj “kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë” të Prokurorit të Shtetit. Për më tepër, Gjykata Supreme nuk ka dhënë ndonjë arsyetim në Aktgjykimin e saj se pse përgjigjia e parashtruesit të

kërkesës nuk është marrë në shqyrtim. Veç kësaj, Gjykata vëren se Gjykata Supreme ka vepruar ndryshe ndaj të pandehurës tjetër në këtë rast (V. G.), përgjigjja e së cilës ishte shqyrtuar nga Gjykata Supreme dhe përmendet si fakt procedural, në vendimin e kontestuar.

59. Gjykata konsideron se detyrimi i njoftimit të palës kundërshtare, nga gjykatat, për ushtrimin e mjeteve juridike kundër tyre, nuk është qëllim në vetvete. Ky detyrim është hap i domosdoshëm procedural për t'ua mundësuar palëve që të trajtohen në mënyrë të barabartë, të kenë mundësi të kundërshtojnë pretendimet dhe argumentet e palës kundërshtare dhe të paraqesin rastin e tyre në mënyrë efektive. Prandaj, gjykatat nuk duhet të mjaftohen vetëm me faktin se palët kanë pranuar njoftimin për ushtrimin e mjetit juridik kundër tyre, por gjykatat duhet t'i sigurojnë palët që pikëpamjet dhe argumentet e tyre janë shqyrtuar dhe vlerësuar në mënyrë të rregullt, ashtu që t'iu garantohet një mbrojtje sa më efektive ndaj pretendimeve të ngritura kundër tyre. Në të kundërtën, mosmarrja në shqyrtim e kundërshtimeve dhe argumenteve të tyre, me automatizëm i vendos ato në një disavantazh të konsiderueshëm kundruall palës kundërshtare (shih, GJEDNj, në rastet *Ofrer dhe Hopfinger*, nr 524/59 dhe 617/59, 19.12.60, Vjetari 6, f. 680, ku theksohet që secilës palë duhet t'i jepet një mundësi e arsyeshme për të paraqitur rastin e saj, në kushte që nuk e vendosin atë në një disavantazh të konsiderueshëm *vis à vis* palës kundërshtare).
60. Në këtë kuptim, Gjykata konsideron se Gjykata Supreme ka dështuar të garantojë zbatimin e parimit të barazisë se armëve dhe parimin e kontradiktoritetit procedural, sepse parashtuesi i kërkesës është vënë në një disavantazh të konsiderueshëm *vis-à-vis* Prokurorit të Shtetit, duke u privuar nga mundësia për të pasur një ballafaqim real dhe përmbajtësor me argumentet dhe pretendimet e paraqitura nga Prokurori i Shtetit, si palë kundërshtare në procedurë.
61. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme është marrë në kundërshtim me parimin e barazisë se armëve dhe parimin e kontradiktoritetit procedural.
62. Tutje, Gjykata qartëson se kur ajo shqyrton procedurën në tërësi – në ndërlidhje me nenin 31 të Kushtetutës – para së gjithash ajo vlerëson: 1) nëse parashtuesi i kërkesës ka pasur mundësi që gjatë fazave të ndryshme të procedurës të paraqesë argumente dhe dëshmi që ai i konsideron relevante për rastin e tij; 2) nëse atij i është dhënë mundësia që të kontestojë në mënyrë efektive argumentet dhe dëshmitë e paraqitura nga pala kundërshtare, dhe nëse të gjitha argumentet, shikuar objektivisht, që ishin të rëndësishme për zgjidhjen e rastit të tij janë dëgjuar e shqyrtuar në mënyrë të rregullt nga gjykatat; 3) nëse arsyet faktike e ligjore ndaj vendimeve të goditura ishin shtruar hollësisht; 4) nëse në përputhje me rrethanat e rastit, procedurat, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta (shih, *mutatis mutandis*, Gjykata Kushtetuese, rasti nr. KI118/17, parashtues *Sani Kervan dhe të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 shkurtit 2018, paragrafi 35; po ashtu shih, rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, GJEDNj, kërkesa nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 29).

63. Në dritën e kësaj, Gjykata dëshiron të potencojë se shkelja e dy parimeve të lartcekura shkakton edhe cenimin e elementeve të tjera të gjykimit të drejtë dhe të paanshëm, gjegjësisht parimin e palës së dëgjuar dhe të së drejtës së një vendimi të arsyetuar dhe të arsyeshëm gjyqësor.

Përfundim

64. Si përmbledhje, Gjykata rithekson se parimi i barazisë së armëve dhe parimi i kontradiktoritetit procedural-si elemente qenësore të të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm-kërkojnë që gjykatat të vendosin një ekuilibër të drejtë në mes të palëve në procedurë, si dhe t'iu mundësohet atyre që të kenë një ballafaqim përmbajtësor të pretendimeve dhe argumenteve.
65. Duke mos marrë në shqyrtim përgjigjen e parashtruesit të kërkesës, të paraqitur kundër kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë të Prokurorit të Shtetit, Gjykata Supreme ka cënuar parimin e barazisë së armëve dhe parimin e kontradiktoritetit procedural, si rrjedhojë dhe të parimit të palës së dëgjuar dhe të vendimit të arsyetuar dhe të arsyeshëm gjyqësor.
66. Prandaj, Gjykata Kushtetuese konsideron se ky lëshim i Gjykatës Supreme përbën një të metë procedurale të pakapërcyeshme, sepse parashtruesi i kërkesës është privuar nga e drejta e tij për një proces të rregullt gjyqësor, që garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6.1 të KEDNj-së.
67. Rrjedhimisht, Gjykata arrin në përfundim se me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Pml. nr. 36/2019, të 5 qershorit 2019, është shkaktuar shkelje e të drejtës së parashtruesit të kërkesës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNj-së.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 20 të Ligjit dhe me rregullin 59 (1) të Rregullores së punës, në seancën e saj të mbajtur më 17 dhjetor 2020, me shumicë votash:

VENDOS

- I. TË SHPALLË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË shkelje të nenit 31.1 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 [E Drejta për Proces të Rregullt Gjyqësor] të KEDNj-së;
- III. TË SHPALLË të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Pml. nr. 36/2019, të 5 qershorit 2019, dhe KTHEN të njëjtin për rivendosje, në pajtueshmëri me Aktgjykimin e Gjykatës;
- IV. TË URDHËROJË Gjykatën Supreme, që të njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, për masat e ndërmarra për ta zbatuar Aktgjykimin e Gjykatës jo më larg se më 21 qershor 2021;
- V. URDHËRON që Aktgjykimi i saj KI193/19 t'u komunikohet palëve dhe në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, të publikohet në Gazetën Zyrtare;
- VI. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi